

МОЛОДІЙ КОЛОС

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання IX.

№ 82 (1938).

СУБОТА, 13 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Для ювілейного гостинця

Добрих успіхів домоглася комсомолка з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Валя Романенко: від кожної з 20 корів вона наділа вже по 2 300 кілограмів молока.

Комбайнер колгоспу «Україна» Ульяновського району Анатолій Змієнко щодня скошує 25 — 29 гектарів зернових.

200 гектарів хлібів зібрав комбайнер колгоспу імені Ватутіна Вільнянського району Сергій Дегтяренко.

Серед молодих комбайнерів Долинського району найкраще працює інша комсомолка Олександр Друшевський. Він уже зібрав 130 гектарів хлібів.

Щороку майстри Кіровоградської кондитерської фабрики виготовляють нові види цукерок. На прилавках наших магазинів вже з'явилась «Столичні», «Золота нива», «Піснички», «Золота нива», «Пісня Кольцова». А нещодавно дівчата цукеркового цеху освоїли виробництво цукерок «Гуси-лебеді».

Янтарно виблискують на сонці добрі зерно. Повинні хлібом тік колгоспу імені Щорса Кіровоградського району. А комсомолки Надія Без'язична та Галина Галушко жодній зернині не дають згубитися.

Фото Ф. ПЛАХТЯ.

Запрошує новий вуз

ПРИЇЗДИТЬ, ЗЕМЛЕЛЮБИ!

Цей будинок — в сідмью з мальовничих куточків Кіровограда. Не має він античних колонад, задуманих атлантів, логічний вигляд вражає чіткістю і простотою ліній. Скажемо відроз: приміщення належить Кіровоградському інституту сільськогосподарського машинобудування. Зовсім недавно тут вирвало енергійне студентське плем'я, а зараз тиша... Хлоп, правда, біля інституту, і в його просторих коридорах — немало хлопців та дівчат. Вони вперше переступили поріг вузу, їм тривожно трохи, боязко.

На столі приймальної комісії — атестати зрілості, комсомольські характеристики, заяви. Ось документи Наді Лимар з Олександрівки, Сергія Охмановича з села Перегонівки Голованівського району, Валентини Горбунові з Новопавлівки Маловисківського району... Всі троє цієї весни закінчили десятирічку, збираються стати інженерами. Що ж, вибір гарний. Нам залишається лише побажати абітурієнтам успішно скласти екзамен до вузу.

— І все-таки ми одержали малу частку заяв від випускників сільських шкіл, — говорить ректор інституту Віктор Олексійович Степанов. — Звичайно, через рік—два у нас будуть великі конкурси.

Неабиякі конкурси і зараз. До студентських аудиторій потраплятимуть лише ті, які справжньому люблять землю і машини. І дуже шкода, що інші не всі випускники злізуть ір. існування цього храму науки. Та тут немає нічого дивного: лише кілька місяців тому відбулося офіційне відкриття інституту.

— Вікторе Олексійовичу, розкажіть нашим читачам про інститут, про її спеціальності, якими можна оволодіти, закінчивши вуз.

В. О. Степанов. Цього року ми набираємо студентів на факультети сільськогосподарського машинобудування, механіко-металургійний, загальнотехнічний. Крім денного відділення, маємо вечірнє (для мешканців Кіровограда) і заочнє. Думаю, не помилюся, коли назву наш інститут універсальним. Ідеється про загальнотехнічний факультет, на якому набираємо групи таких спеціальностей як енергетика, металургія, радіо- та електронна техніка тощо.

— Ви так розписуєте загальнотехнічний факультет, що, можна подумати, збирається готувати ще й спеціалістів морських шляхів.

В. О. Степанов. А чому б то й ні! Не тільки морських романтиків, а й по експлуатації літаків, залізниць буде спеціалізуватися наш універсальний факультет. Звичайно, після кількох літ навчання студенти переводитимуться до фахових вузів інших міст країни.

— Назовіть, будь ласка, найуспішніші групи спеціальностей, які має загальнотехнічний факультет.

З КОРАБЛЯ НА БАЛ

11 липня самодіяльний заслужений ансамбль танцю УРСР «Ятрань» повернувся з Чехословаччини.

Зранку 11 липня біля Будинку культури імені Калініна аграрного заводу зібралась шауваляничка мистецтва. Вони очікували ятранців, які повер-

талися з гастролей за кордоном. І ось о першій годині дня підійшли автобуси. Вигук радості, обійми і питання, питання.

Ятранці трохи стомлені, але радісні.

За 26 днів перебування в Чехословаччині вони дали двадцять концертів, і кожний при-

сутні зустрічали громом оплесків.

Короткий перепочинок, ранком другого дня знову ретельція, а ввечері Василь Протас, Тая Вознюк, Ліда Коєрґа та інші — всього 26 чоловік — літаком відбули до Москви, щоб звідти вирушити на Всесвітній фестиваль молоді і студентів.

Вчора ж велика група ятранців поїздом відбула до Києва, звідти вони теж вирушать до Болгарії.

НА ОЗЕРІ СІКОПУ

На берегах озера Сікопу на найбільш північному японському острові Хоккайдо сьогодні піднято прапори СРСР і Японії, профспілкові стяги і спортивні вимпели. Тут відкрився III-й фестиваль дружби радянської і японської молоді. З усіх кінців Японії зібрались представники молодого покоління країни сходячого сонця, щоб обговорити з своїми ровесниками з Країни Рад проблеми боротьби за мир, демократію і соціальний прогрес.

ТВОЮ РУКУ, НГОНЕ!

Хлопця звали Ле Суан Нгоном. Він багато і гаряче розповідав нам про свою сім'ю, про В'єтнам. Я не знаю про подальшу долю Нгона, та чомусь віриться, що він — у перших рядах бійців. Я чуо навіть, як зринає над розімлілою хвилиною тишею (коли звзгалі випадає така!) пісня. І друзі Нгона відчувають у незнайомій мелодії, мабути, близьке щось, зріднююче. 23 вересня 1964 року в актовому залі Усінівської середньої школи він співав для нас і вчителів, і учнів, українських пісень. Він любив

їх, він добре володів мовою.

Де ти зараз, Нгоне? Як тобі, людині, закоханій у землю, доводиться відводити очі від воронко-ран? Ти дуже пишався, що був студентом Київської сільськогосподарської академії. І ти повинен віддати свої знання народу, землі своїй. Ти ще такий молодий.

Саме для того і лашгуються зараз до Софії наші ровесники, Нгоне, друзі з усіх континентів. Вони не хочуть війни, не хочуть, щоб землі вільних народів загарбувались чужинцями. Вони збирають кошти для того, щоб відправити на фестиваль свою делегацію. Ними цікавиться поліція. Поліція добре розуміє, Нгоне, що то значить — твоя і моя земля (Закінчення на 3-й стор.).

В. ЮР'ЄВ.

ТРУДІВНИКИ ГОЛУБОЇ ЦІЛИНИ

14 липня наша країна IV-й раз відзначатиме День рибаки. Добрими досягненнями зустрічають своє свято багато колективів промисловиків. На тиждень раніше строку завершили завдання шести місяців трудівники «Дальриб», добре владу справи у колективі «Севрыб» і «Каспррыб». Радують успіхи рибаки Мурманська, Гур'єва, Астрахані, Архангельська, Карелії, Азербайджану, Туркменії. Переміжними завдання першої половини п'ятирічки промисловиків Литви, України, Киргизії.

Щодо своїх рибних багатств Радянський Союз займає перше місце в світі. Наша партія і уряд постійно дбають, щоб ці багатства стали надбанням радянських людей. За роки Радянської влади в розвитку рибного промислу сталися величезні зміни. З кустарної, якою була рибна промисловість до Жовтня, вона перетворилась у потужну індустріальну галузь народного господарства. Якщо раніш рибний промисел мав сезонний характер і розвивався лише на прибережних територіях, то тепер, маючи потужний флот, радянські рибаки можуть вести промисел практично в будь-якому районі світового океану і саме на океанічне рибальство припадає основна частина всього улову країни.

Проте, розвиваючи вилов риби і морського звіра у морях і океанах, не можна забувати про численні ріки, стави і озера нашої Батьківщини, які можуть дати додатково ще багато тисяч тонн риби. Виділено значні асигнування на будівництво нагульних ставів. Розроблено заходи, спрямовані на перетворення ставкового рибництва в інтенсивну і спеціалізовану галузь сільського господарства. Це дасть можливість колгоспам і радгоспам збільшити на кінець п'ятирічки виробництво риби приблизно в 2,5 рази.

У шість раз порівняно з дореволюційним періодом зросли в країні улов риби і добування морепродуктів. У 1967 році вони становили 65 мільйонів центнерів. Проте, як відмічалося у постанові Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, це вже не задовольняє потреби населення щодо кількості і особливо щодо асортименту і якості продукції. Постановлено завдання довести в 1970 році споживання риби в розрахунок на душу населення до 20 кг проти 12,5 кг у 1965 році. Трудівники «голубої цілини» борються за те, щоб виконати це завдання партії і уряду, достроково завершити рибальську п'ятирічку.

(Кор. ТАРС).

БІБЛІОТЕКА ВІДМІННОЇ РОБОТИ

В Олексіївській бібліотеці завжди людно. Тут часто організуються змістовні тема-

тичні вечори, читачькі конференції. Нерідко любителі прози та поезії збираються, щоб разом з завідуючою бібліотекою Гамарією Ільченко обговорити ту чи іншу повість, роман, збірку віршів.

Не забуті й малюки. Для них організуються дитячі ранки.

До знаменних дат країни готуються спеціальні плакати, виставки книг. Зараз, наприклад, збираються матеріали

для такої виставки на честь 50-річчя ВЛКСМ. Вона буде відкрита вже в новому приміщенні при Будинку культури артілі імені Свердлова, куди недавно перебувала бібліотека.

Хорошого багато. І не випадково, що цими днями бібліотеці присвоєно звання бібліотеки відмінної роботи. Нині вона — одна з краєвих у Добровеличківському районі.

Нові знайомства

Небагато пройшло часу з того дня, як дівчата зібралась в Бобиньському піонерському таборі «Орляток». А скільки вже переговорено, побачено, прочтано. Ось і кілька днів

тому хлопчики та дівчатка задумали глибше ознайомитись з життям В. І. Леніна, знатими людьми району. Пішли до пам'ятника вождю, Переглянули галерею портретів передовиків сільського господарства, нагороджених орденом Леніна, Героїв Соціалістичної Праці.

Задумано піонерам допоміг здійснити працівник відділу пропаганди і агітації райкому партії В. О. Скороход.

Н. ДОБРІН

Сьогодні

ХОДАКИ ДО ІЛІЧА

Крізь цюваз бої, що йшли на барикадах,
Що відгомінням арзалась в віні,
З усіх-угюд спішили ходакі
До Ілліча, до батька на пораду.
Хитались ще по обрїю заграви,
Та дель новий ставав уже в красі...
І Ленін, поринаючи у справи,
До ходаків прислухався всіх
І довго-довго, часом аж до ночі,
Текли розмови, мудрі і прості,
І прозрівали у людей тих очі,
Усе асним ставало у житті,
А в думках квітла паростки нового,
І кожний в серці мрію світлу грів:
Скорїш підняти древні перелогі
Та й починати радїсний засів...
Летять літа, Ілліч у Мавзолеї,
І сон його освітлюють зїрки,
Що п'ятикутно сяють над землею,
Та ми в тепер — до нього ходакі.
Це з ним, це з ним крізь битви і блокади
До щастя ми торуємо путі,

І, підводячись на висхідні круті,
Щодня йдемо до нього на пораду.
І теж — маленька крапля в океані —
В погожий день і як негода б'є,
До Леніна приходжу на світання
І про життя розказую своє:
Про думи, мрії, болі і невдачі,
Про те, як світ росте з крутих усюд,
Про радощі і творчі дні гарячі,
Про нелегкий світ, про щоденний труд...
І йду від Ілліча помолоділий,
Не боячись життєвих хуртовин,
Киплять в душі мої могутні сили,
І хочється творити і жить, як він!

ВІЧНО ЮНІ

Роки наші То прошумлять грозою,
То сонцем скотяться за небокрай.
І про Олега, Лялю та про Зою
Я все частіше думаю.
Нехай У життєвих шумючих потоках
Без вороття столїття одливають,
Нїщо не змиє тих слїдів глибоких,
Що у найтяжчі для Вітчизни роки
Вони навічно вкарбували в путь.

Підладні строгим вимогам природи,
Старіють люди — В шасті, чи в бїді. —
Вони ж в безмерї нашого народу
Жигь будуть завжди юно-молоді!

ЯВІР БІЛЯ ДОРОГИ

На горбі, де сходяться дороги
І пісок ворухнеться завжди,
Він росте, високий і розлогий,
Скільки й пам'ятаю — молодий.
Чи сніги зметеляться у сїчні,
Чи у серпні спекає припече —
Не зїгнеться, дужий та величний,
Не похилить піднятих плечей.
І завжди на схрещенні дороги
Опускає він густезну тїнь.
Хто не їде, хто не їде повз нього,
Всіх під нігу манить: відпочинь.
І водій автобус тут зупинить,
Вийдуть хлопці — покурить поря,
Явір їх по-дружньому отинить
І відступить в далечїнь жара.
Чи кудись мандрують пішоходи,
Чи їдуть юннати на поля,
Явір всім у спеку, у негоду
Віти дружно й низько нахля.
На горбі, де сходяться дороги
І пісок ворухнеться завжди,
Він росте, високий і розлогий,
Скільки й пам'ятаю — молодий.
Не чека він од природи ласки,
Сам на ласку їдшим не скупий.
І, немаче богатир із казки,
Що піднявся і їде за правду в бїй...

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ!

Фруктові соки протягом цілого року замінюють свіжі фрукти, зберігають усе найцінніше, найпоживніше, що є у свіжих фруктах — вітаміни, мінеральні солі, органічні кислоти.
Дорослим і дітям греба систематично вживати фруктові соки. Фруктові соки зміцнюють організм людини, сприяють нормальному розвитку кісток, зміцнюють зуби та ясна у дітей, забезпечують краще засвоєння харчових речовин, збільшують опір організму інфекційним захворюванням.
Одна склянка яблучного соку замінює 400 грамів свіжих яблук, сливового — 430 грамів слив, вишневого — 365 грамів вишень.
Соки містять у собі багато цукру. З них швидко можна приготувати ароматний і смачний кисіль, мус, желе.
Зміцнюйте здоров'я — пийте фруктові соки!
Фруктові соки продаються в продовольчих магазинах споживчої кооперації.
УКООСПІЛКА,
КОМБІНАТ МАСОВОЇ РЕКЛАМИ.

СПОРТ

ІКАРИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ НА ЗЕМЛІ

ВОНИ РАДІЮТЬ ВІД ПЕРЕМОГ, ПЛАЧУТЬ ВІД НЕВДАЧ І... П'ЮТЬ ПИВО

Сім днів горді красені «АН-24» і повітряні трудівники «АН-2», алетівши в черговий рейс з Кіровоградського аеродрому, спостерігали здиновано, як десь вгору, в кількох десятках метрів над землею, творили дивні кола і віражі їхні менші брати — авіаційні моделі. І не відомо, хто кому тоді більше заздрав. Маленькі літаки з гумовими моторами і моделі планерів заздрили, мабуть, їм, швидкісним пасажирським, їх висоті, дальності польоту. А тим, в свою чергу, хотілось хоч на хвилику відчутти себе пустотливими, як оті моделі.

Мені й насправді ідалось, що вони — діти і бабки, оті великі літаки — моделі і оті великі, народжені в конструкторських бюро науково-дослідних інститутів. Конструктори одних стоять зоруч з милою, задерши вигорілі на сонці голови в небо, конструктори інших — десь розробляють конструкції нових повітряних лайнерів. У перших ще все попереду. А поки що вони не можуть сісти в кабіни своїх творін і випробувати їх в польоті.

Вони поки що залишаються на землі, юні Ікари, які з'їхались з усіх областей України в Кіровоград, щоб взяти участь в XXVII республіканських змаганнях з авіамоделного спорту. Голубого простору над головою в нашому степовому краї досить, тож кіровоградське небо, як і наша земля, щедро прийняла гостей, сім днів для них були і місцем для змагань, і домівок.

Тепер вони роз'їхались додому. Одні повезли радість перемоги, інші — гіркую поразку. Невідомо, чи будуть земляки зустрічати переможців квітами, але поздоровлень буде чимало і в

На фото: кіровоградські авіамоделісти — учасники спартакіади. В центрі — срібний призер республіки в змаганнях по класу кордових моделей — копій літаків Павло Шустов. Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

житомірців, і в дніпропетровців, і в черкашан. За ними — три перших місця. Не думаю, щоб був приїзд для невдоволення і в кіровоградців, хоч і для радощів його теж немає. В минулому році у них було чотирнадцяте місце, в цьому — дев'яте.

Буває й так, що посереднє місце теж не дає підстав для гіркоти. Команда Сумської області, яка торік взагалі не виступала на подібних змаганнях, зараз на сімнадцятому місці. Що ж, для дебютантів це непогано. Як почували себе тренери юних авіамоделістів з Вінницької області і міста Севастополя, команди яких зайняли останні місця, можна тільки здогадуватися, але нам нічого не залишається іншого, як поспівчати їм та побажати їх вихованцям кращих результатів у майбутніх змаганнях.

А тепер — про юних чемпіонів республіки з авіамоделного спорту. Першим це високе звання завоював по класу моделей планерів «А-2» учень з Умані Вячеслав Пригуляк. Команда Черкаської області, яка повністю складалася з учнів уманських шкіл, має ще одного чемпіона. В кла-

сі моделей ракет ним став Володя Дорошенко. До речі, чемпіонкою в змаганнях моделей цього класу могла стати наша землячка учениця Тшківської школи Лариса Літог. І лише випадковість перешкодила їй вибороти це звання. Після першого туру Лариса була першою. Її ракета пролетіла рекордний час не тільки в республіці, але й в країні. Старт і політ її ракети були такими стрімкими, що потім довелося шукати модель на великий відстані від місця змагань. Часу на це не було, треба було брати участь ще у двох турах. Довелося використати для старту ракету-дублера. В результаті — четверте місце.

В інших видах змагань чемпіонами стали Сергій Клименков (Кримська область), Володимир Сутацький (Харківська область), Олег Листопад (Донецька область), Анатолій Новицький (Житомирська область).

Високої думки суддівська колегія про кіровоградського авіамоделіста, учня СШ № 25 Павла Шустова. В змаганнях моделей — копій літаків він був другим призером. Копія літака «П-2» (бомбардувальника періоду Великої Вітчизняної війни), яку сконструював хлопець, точно повторювала і виконувала всі ті операції, що її прототип моделі.

Того дня сонце пекло немилосердно, а в стелу — пі загітнуло. Спрага допікала кожного. Хотілось хоч ковтка води. Але замість неї трест ідалень виліз на аеродром машину... пива. І діти пили його. Звичайно, не за здоров'я дядь із тресту ідалень.

В. ГАНОЦЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара».

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИИ.

ФІНАЛИ 23-ї

В багатьох містах України зараз проходять змагання XXIII республіканської спартакіади школярів, присвяченої 50-річчю ВЛКСМ. Юні спортсмени нашої області в цьому році виступають краще, ніж торік. Ось кілька повідомлень про ці змагання.

ВОЛЕЙБОЛ. Наші волейболісти, які вийшли у фінал, провели вже три зустрічі. Далі з них програли команди Києва і Дніпропетровської області і виграли у тернопільчанок. Пов'язано це кілька останніх матчів. У кіровоградців с

всі підстави сподіватись на одне з призових місць. У Дніпропетровській змагались хлопці. Наші земляки виступили слабо, зайняли в зоні чвертьте місце.

ФУТБОЛ. Першу гру у фіналі, який проходить в

Миколаєві, провели кіровоградські футболісти з командою м. Києва. Рахунок зустрічі нічийний — 1:1.

КУЛЬОВА СТРІЛЬБА. Юні стрільці привезли друге місце (минулого року команда наших кульовиків не брала участі в числі перших десяти).

ХУДОЖНІ ГІМНАСТИКА. 16-те місце — такий результат виступу кіровоградців у фіналі спартакіади. Торік вони зайняли 19-е місце.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

